ANUL IX No. 2616 — EDIȚIA A TREIA — JOUÎ 22 AUGUST 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUN și se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureștĭ* la Casa administrațieĭ

In *Județe* și *Streinătate* prin mandate poștale

	În Țară	În Streinătate
Un an	30 Leĭ	50 Le
Șase lunĭ	15 „	25 „
Treĭ lunĭ	8 „	13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereștĭ Romîne de cuiŭ strein în casă! V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc numa la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație și la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

CIOCNIRE INTRE TURCI ȘI BULGARI

Unde's banii Majestate?

Cînd se împlinise maĭ bine de un sfert de secol de domnie, regele Carol șĭ-a aruncat privirile înapoĭ și a cumpănit în mintea luĭ, tot acest lung restimp. Găsise o țară bogată, relațiunĭ maĭ multĭ patriarhale între sătean și stăpînul pămîntuluĭ, găsise o țară în stare de copilărie, gata să apuce căile cele drepte și cinstite, o țară, care îĭ se dăduse cu totul luĭ, ca amanta încrezătoare în cinstea și bunele intențiunĭ ale amantuluĭ.

Și în această nouă patrie, cu mănoase cîmpiĭ, cu codri secularĭ, cu bogățiĭ ascunse în taĭna neagră a pămîntuluĭ, cu un popor drept, cinstit și doritor de a propăși, *el* sosea sărac, lipit pămîntuluĭ, din o țară istovită, scoborîtor al uneĭ familiĭ ilustre, dar sărăcite.

A trecut un sfert de veac și lucrurile s'aŭ schimbat. Țara e sărăcită, săteanul, ajuns la sapă de lemn, desperat s'a aruncat în brațele de foc ale rezvrătireĭ, bogatul pămînt al țăreĭ e ssăcătuit, codriĭ s'aŭ dus în străinătate, schimbațĭ în scîndurĭ și în mobile și sărăcia goală și flămîndă șĭ-a ales locuința în țara bogată de erĭ.

Și pe cînd furtuna sărăcieĭ și a deznădejdeĭ bătea la ușile țăreĭ, pe cînd asupra eĭ se aruncaseră corbiĭ prădalnicĭ aĭ nouilor stăpînĭ, pe cînd pe ruinele boerimeĭ apuse, clasa neguțătorilor și a foștilor ciocoĭ, se tolănea în luxul stupid al parveniților, el se vede putred de bogat, unul din ceĭ maĭ avuțĭ din monarchiĭ Europeĭ, stăpînit de puterea banuluĭ, robit eĭ, incapabil de o pornire generoasă și entuziastă. Pentru un moment poate ochiĭ i s'aŭ deschis și a văzut prăpastia grozavă dintre el și țară, dintre tronul aurit și mulțimea în prada pelagreĭ și a morțeĭ de foame. Fie din calcul, fie că pentru o clipă a avut milă, după ce două-zecĭ și cincĭ de anĭ nu a *făcut nimic* pentru săteanul romîn, *el* s'a hotărît să ĭa din comoara-ĭ o fărămitură de aur și să o arunce pe rana gangrenată a suferințelor țăreĭ.

Cu zgomot, în sunetul surlelor și al trompetelor reptilelor conservatoare, regele Carol, în al două-zecĭ și optulea an al domnieĭ sale, a oferit suma de *două sute de miĭ de leĭ*, ca să slujească ca prim vărsămînt la alcătuirea uneĭ *case a țăranilor*, cu scopul de-a le veni în ajutor și a aduce o ușurare nenorociteĭ stărĭ, în care o domnie de peste un sfert de secol adusese țărănimea romînă.

Cu rîsul sceptic pe buze, noĭ am primit această tardivă și nefolositoare restituire, această picătură de balsam aruncată zadarnic în marea suferințeĭ populare. Exemplul regeluĭ a fost imitat și de alțiĭ, pe carĭ necesitatea uneĭ restituirĭ le tortura conștiința și un capital de vr'o 3—400,000 de leĭ s'a alcătuit pentru *casa țăranilor*.

De atuncĭ aŭ trecut aproape douĭ anĭ. Tăcerea s'a întins peste dărnicia regeluĭ, sărăcia poporuluĭ s'a mărit, moartea de foame îl amenință în fie-care iarnă, și acum cînd arșița a ars lanurile de porumb, foametea se așteaptă să bată din noŭ la coliba săteanuluĭ.

Timpul a trecut, uĭtarea șĭ-a făcut opera bine-făcătoare, și azĭ, nimenĭ nu maĭ aude ce s'a făcut cu aceste sute de miĭ de leĭ. Unde sînt baniĭ? Cine administrează această avere și unde și cînd s'a alcătuit *casa țărănimeĭ?*

Majestate, majestate, pe cînd guștĭ răcoarea munților din Elveția, prin culmele Ragazuluĭ nu auzĭ oare glas depărtat, care îțĭ spune: Carol I-iŭ, rege al nefericiteĭ Romîniĭ, Carol I-iŭ, unde sînt baniĭ, pe carĭ ĭ-aĭ restituit odată țăreĭ? Ce s'aŭ făcut cele cîte-va sute de miĭ de leĭ aĭ caseĭ țăranuluĭ romîn?

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Călătoriĭ de plăcere

Romînul care cheltuĭește mult este în același timp mare amator de pleașcă, de lucru eftin dar pe veresie, fie el chĭar și prost.

Așa de pildă, cetățeanul romîn adoară *călătoriile de plăcere* și cu preț redus, în care singura plăcere este să călătoreștĭ ca într'o cutie de sardele timp de șease ceasurĭ, pe o căldură de 40 de grade, să te înjurĭ tot drumul cu conductoriĭ și pasageriĭ care îțĭ calcă pe bătăturĭ saŭ îțĭ brîncesc consoarta, ĭar ajuns la destinație să nu găseștĭ ce mînca, și să dormĭ pe un biliard saŭ în vre-o șură.—Și acest canon, vrednic de sfîntul Sisoe, se numește pe limba romînească *călătorie de plăcere.*

Cam o tot așa de plăcută călătorie aŭ făcut și ceĭ 200 de călătorĭ *de plăcere*, carĭ aŭ *voit* să mergă la Constantinopole. Aŭ suferit timp de două-spre-zece ore reul de mare, aŭ stat înghesuițĭ în tot acest timp și, cînd aŭ ajuns la Constantinopol, aŭ dat de alt foc, de o revoluție din Stambul.

E o adevărată *partidă de plăcere*, să te ducĭ să vezĭ Bosforul și sfînta Sophia—și în loc de aceasta să staĭ pe bordul vaporuluĭ, auzind salve de puștĭ, văzînd ucigîndu-se oamenĭ și auzind bombe explodînd.

Maĭ rar așa *partidă de plăcere.*

Lac.

Colectiviștiĭ și legea minelor

Campania colectiviștilor în opoziție.— Miniștriĭ, comisiunile de ingginerĭ și minele.— Regele și minele sale. — Modificarea legeĭ.

Campania colectiviștilor în opoziție

E cunoscută campania pe care colectiviștiĭ aŭ dus-o în contra legeĭ minelor.

Eĭ aŭ mers atît de departe cu opoziția, în cît aŭ demisionat din parlament, atuncĭ cînd această lege a fost votată.

Această lege însă, servește astă-zĭ D-luĭ Sturdza ca să-șĭ țină strînse rîndurile. O mulțime de proprietarĭ colectiviștĭ, deputațĭ și senatorĭ, aŭ descoperit mine însemnate pe moșiile lor și cer guvernuluĭ autorizarea de a le exploata.

Aceste cererĭ aŭ fost făcute imediat, după venirea colectiviștilor la putere.

D. Sturdza a pretins de la petiționarĭ să maĭ aștepte, de oare-ce a trecut prea puțin timp de cînd aŭ criticat legea și apoĭ guvernul e hotărît să facă oare-carĭ modificărĭ legeĭ, în sensul de a se acorda maĭ multe avantagiĭ proprietarilor și maĭ puține capitaliștilor străinĭ.

Miniștriĭ, comisiunile de ingginerĭ și minele

Prin Martie, deputațiĭ și senatoriĭ, precum și alțĭ liberalĭ fruntașĭ, văzînd că guvernul nu vine cu nicĭ o modificare, însistară din noŭ pe lîngă acesta ca să acorde permisiunĭ de exploatare.

D. Sturdza convoacă atuncĭ pe miniștri în consiliŭ și, după maĭ multe discuțiunĭ, miniștriĭ hotăresc—a se numi comisiunĭ speciale de ingginerĭ, carĭ să constate minele fie-căruĭ proprietar, și să facă raporturĭ asupra cantitățeĭ și calitățeĭ minelor.

Comisiunile acestea s'aŭ alcătuit și aŭ vizitat în special terenurile de pe moșiile deputatuluĭ Dincă Schileru, unde aŭ găsit mine bogate de antracit, cărbunĭ, huilă etc,..

Asemenea alte comisiunĭ aŭ vizitat terenurĭ din județul Mehedințĭ, R.-Vîlcea și Muscel și aŭ constatat existența unor mine bogate în acele părțĭ.

Totușĭ, guvernul n'a luat nicĭ o dispozițiune în urma raporturilor adresate de această comisiune și, cînd proprietariĭ interesațĭ șĭ-aŭ reînoit cererile, D. Sturdza ĭ-a amînat la toamnă.

Regele și minele sale.—Modificarea legeĭ

In adevăr, această amînare stă în legătură cu oare-care vederĭ ale regeluĭ.

Se știe că suveranul posedă de asemenea marĭ cantitățĭ de mine prin județul Prahova.

Din cauza aceasta chĭar D. Carp a fost silit să vină cu o lege asupra minelor. Regele vrea să înceapă exploatarea acestor mine, dar de o camdată așteaptă rezultatul cercetărilor comisiuneĭ de maĭ mulțĭ ingginerĭ de mine, străinĭ, carĭ cercetează cu deamănuntul toate aceste terenurĭ.

Se zice ĭarășĭ că regele ar dori să se facă oare-care modificărĭ legeĭ, atît în privința moduluĭ de exploatare cît și a condițiunelor de admitere a capitalurilor străine.

Aceste modificărĭ, suveranul le-a cerut guvernuluĭ și D. Sturdza a promis că îndată ce se vor deschide Camerile, le va supune voturilor majoritățeĭ sale.

Mulțĭ colectiviștĭ, supărațĭ pe D. Sturdza, dar carĭ aŭ nevoe de el, sînt obligațĭ să rabde pînă la toamnă, numaĭ ca să-șĭ vadă o dată realizat scopul care îĭ va îmbogăți.

Vip.

ACTUALITATI

Operațiĭ cu minoriĭ

Cristos zicea: lăsațĭ să vină copiiĭ la mine— și copiiĭ veneaŭ să asculte divina vorbă a Nazariteanuluĭ. Pentru a fi iubit pe copiĭ, Crist a ajuns stăpîn peste întreaga lume, pe cînd de pildă cămătarul Mărculescu, tot pentru această dragoste de copiĭ, a ajuns și el dar a ajuns... stăpîn pe o neagră celulă din dealul Văcăreștilor...

Eŭ care sînt un mare adorator al sfinteĭ dreptățĭ, mă întreb unde este ea în această afacere? O singură speranță este pentru cămătariĭ cu prea mare dragoste pentru minorĭ și această speranță stă în faptul că și Crist a suferit, a murit pe cruce și a ajuns puternic tocmaĭ prin acest martiriŭ. Suferițĭ dar prigonirea procurorilor, osîndirea tribunalelor omeneștĭ, suferițĭ cu inima veselă neajunsurile „Hîrdăuluĭ luĭ Petrache“, suferițĭ toate, de oare-ce a voastră e împărăția... banilor și a ceruluĭ care drept stele posedă napoleonĭ strălucitorĭ și galbenĭ Kesaro-Crăeștĭ, pe un fond albastru de hîrtiĭ ipotecare!

După acest preambul, rostul desemnuluĭ de astă-zĭ îl pricepețĭ perfect și înțelegețĭ de ce copilul se ĭa după cămătar și ce operațiune financiară se va opera în curînd, cînd ușa va fi închisă și polițele iscălite.

Periplizon.

Ciocnire între Turcĭ și Bulgarĭ

Din Sofia se telegrafiază cu data de erĭ, că în zilele de 15 și 16 August, lîngă Ada Batșița și Kazlik, trupele turceștĭ aŭ încălcat din noŭ frontiera bulgară. Impușcarea a ținut 24 de ore. Aŭ fost uciși: un ofițer și maĭ mulțĭ soldațĭ turcĭ. Bulgariĭ n'aŭ nicĭ o pierdere. Circulă știrea că guvernul va adresa puterilor, o circulară în această privință.

Guvernul bulgar a trimis întăririĭ de trupe de la Filipopolĭ.

Orizontul se întunecă

Evenimentele se succed. — Scopul Anglieĭ.— Moartea luĭ Lobanoff.— Consecințele

Evenimentele se succed

De vre-o opt zile evenimentele se succed în Europa, cu repeziciunea fulgeruluĭ.

Intr'o singură săptămînă am avut de înregistrat: *pacificarea Creteĭ, călătoria Țaruluĭ la Viena, revoluția din Constantinopol* și acum în urmă *moartea subită a cancelaruluĭ rus, prințul Lobanoff.*

Fie-care din aceste evenimente sînt de o importanță și gravitate excepțional de mare pentru Europa.

Călătoria Țaruluĭ, revoluția din Constantinopol și moartea prințuluĭ Lobanoff maĭ ales, sînt atît de strîns legate cu întreaga politică europeană, în cît te întrebĭ cu frică, ce ne va aduce ziua de mîĭne.

Succesul Anglieĭ

Englezi, organizînd revoluțiunea din Constantinopol, aŭ reușit pe deplin în planurile lor, căcĭ, în 24 de ore numaĭ, s'a readus din noŭ la ordinea zileĭ chestiunea armeană și a slăbit ast-fel importanța viziteĭ Țaruluĭ la Viena.

Intr'adevăr, această vizită prezintă o importanță capitală, căcĭ prin modul și timpul cînd a fost făcută, ea era o demonstrațiune destul de pronunțată contra Englitereĭ.

La Viena, Țarul Nicolae și împăratul Frantz-Iosef, înțelegîndu-se în privința reguläreĭ chestiuneĭ orientale, înțelegerea lor nu putea fi de cît dăunătoare Anglieĭ. Dar descendențiĭ luĭ Albione, știură printr'o singură mișcare să contra-careze înțelegerea austro-rusă, căcĭ revoluția din Constantinopol izbucni atît de pe neașteptat, în cît surprinse pe împărațiĭ nepregătițĭ și îĭ puse ast fel în imposibilitate de a se sfătui maĭ de aproape asupra consecințelor acesteĭ nouĭ revoluțiunĭ.

Vizita țaruluĭ Nicolae la Viena a trecut ast-fel aproape neobservată.

Moartea luĭ Lobanoff

Moartea subită a prințuluĭ Lobanoff, fără a fi opera Anglieĭ, este însă de mare importanță pentru politica acesteia.

Lobanoff era inamicul cel maĭ temut al Englejilor, nu atît prin ura ce o avea pentru tot ce era englez, cît pentru tactul admirabil cu care știa să conducă afacerile externe ale Rusieĭ.

Noua politică externă, pe care Lobanoff cu mult tact a voit s'o introducă în Rusia, era cea maĭ puternică lovitură pentru Anglia. Scopul luĭ Lobanoff era complecta izolare a Englitereĭ.

Spre acest scop se începuseră tratărĭ de apropiere între Austro-Ungaria și Rusia, ĭar vizita țaruluĭ la Viena era primul pas pe această cale.

Consecințele

Dar ĭată că Lobanoff moare subit, fără a fi avut timpul să-șĭ pună genialul săŭ plan în aplicare; lăsînd în urmă-ĭ nepregătit pe tînărul țar Nicolae, tocmaĭ în momente atît de critice pentru pacea Europeĭ.

Englitera, care de o bucată de vreme caută mereŭ să pescuĭască în apă turbure, voind acum să profite de momentele de încurcătură în care se află Europa, ar putea grăbi o conflagrațiune pe care Lobanoff, cît a trăit, a știut atît de bine s'o îndepărteze.

Val.

Muntele de pietate

Afacerea cămătarilor aduce pe tapet cestiunea munteluĭ de pietate. Un atare așezămînt ar face să dispară cea maĭ periculoasă și maĭ jăcașă clasă de spoliatorĭ, a acelora care împrumută pe amaneturĭ. Ea ar înlesni populațiunea nevoĭașă a orașelor, pe muncitoriĭ manualĭ fără de lucru, pe miciĭ funcționarĭ, pe toțĭ aceĭa pe carĭ cel maĭ mic accident în viață, cea maĭ mică nenorocire în familie, le deziechilibrează budgetul și 'ĭ fac azĭ să cadă pentru toată viața, pe mîna cămătarilor.

In articolul nostru de reportagiŭ, din zilele trecute, în care s'a povestit pelerinagiul făcut de un ceasornic pe la cămătarĭ, s'a văzut la ce spoliațiune neomenoasă și scandaloasă se dedaŭ aceștĭ neguțătorĭ de sînge și de carne omenească.

Sub guvernul trecut, s'a propus de D. Ghermani, un proiect de lege pentru fondarea unuĭ „munte de pietate“. Pe cînd însă legĭ reacționare ca acea a generaluluĭ Jaques Lahovari, prin care pînă la treĭ-zecĭ de anĭ eștĭ militar, aŭ trecut, legea aceasta a rămas în cartoanele parlamentuluĭ și nu desigur colectiviștiĭ o vor dezmormînta.

Comisariĭ de la ziarele colectiviste se ocupă cu alte lucrurĭ, polemizează cu D. Rațiu și nu ne spun care ar fi soluția afacereĭ cămătarilor și dacă o lege pentru „muntele de pietate“, fie aceĭa a conservatorilor, fie alta, nu se va propune Camerilor.

Și dacă colectiviștiĭ nu vor să facă acest lucru, nu se vor găsi oare șapte deputațĭ democrațĭ care să facă această propunere la toamnă?

Sfinx.

Scandalul continuă

Soluția în afacerea pungășiilor de la Galațĭ e încă departe de a se realiza, cu toate versiunile ce se daŭ circulațiuneĭ de către ceĭ interesațĭ a rătăci cît maĭ mult posibil opiniunea publică.

Tîrguelile rușinoase dintre guvern și Malaxa, care nu sînt de cît consecința pregetărilor celuĭ dîntîĭ de a tăĭa în carne vie, chĭar de la începutul acesteĭ afacerĭ — provoacă astăzĭ nesfîrșitele amînărĭ ale uneĭ soluțiunĭ dorite de toată lumea și de morala publică.

Căcĭ, din două una: orĭ Malaxa e cinstit, și atuncĭ guvernul nu are de cît să hotărască menținerea luĭ în capul primărieĭ din Galațĭ găsind tot o dată și mijlocul — de alt-fel lesne de aflat—de a împăca competițiunile de acolo: orĭ e hoț, și în cazul acesta guvernul să întindă mușamaua cu îndrăzneală, trimițînd pe Malaxa să-șĭ caute de treabă la Galațĭ, dar să pună odată capăt scandaluluĭ care nu poate folosi nimănuĭ.

Mă înșel însă.

De această vecĭnică trăgănare beneficiază Malaxa, omul care numaĭ are nimic de pĭerdut, nu are nimic sfînt și decĭ îĭ convine să exploateze în profitu-ĭ personal o situațiune pe care a uzurpat-o concetățenilor săĭ, pe care a escamotat-o, poate, chĭar guvernuluĭ liberal.

E însă și o vecĭnică rușine să țiĭ incordată atențiunea țăreĭ întregĭ asupra unuĭ hoț.

C. B.

Torturarea Armenilor

Temnițele.—Cîntecele calĭilor. —Vaetele victimelor.— Torturile.

Anul trecut, marile puterĭ europene intervenind pe lîngă Sultanul pentru ca să apere pe Armenĭ de furia Curzilor și Musulmanilor fanatizațĭ; guvernul turc băgase zecimĭ de miĭ de Armenĭ prin temnițe, sub pretextul de a-ĭ apăra de furia Turcilor, dar în realitate pentru a-ĭ putea măcelări maĭ ușor la adăpostul zidurilor pușcăriilor.

Iată ce scrie, în această privință, unul dintre Armeniĭ arestațĭ într'una din aceste temnițe.

„Scriŭ aceste rîndurĭ din temnița Gabra. In această temniță eraŭ peste tot vre-o cincĭ sute de arestanțĭ politicĭ.

O sută aŭ fost liberațĭ peste cîte-va zile de la arestare, căcĭ cu toate torturile întrebuințate nu li s'a putut smulge nicĭ o declarațiune.

Mijloacele, pe care ofițeriĭ temnițeĭ le întrebuințaŭ spre a ne sili să vorbim, eraŭ *bataĭa, necinstirea, bicĭuirea, foamea și setea.*

Frigul erneĭ, numaĭ cîte-va scîndurĭ în loc de pat, fărămăturile de pîĭne roase de șoarecĭ, apa înpuțită în niște oale murdare, măreaŭ și maĭ mult încă chinurile diferitelor sisteme de inchiziție.

*

Indată după intrarea în temniță, ni s'aŭ pus de gît, de picĭoare și de mîĭnĭ lanțurĭ cu ghĭulele de cîte 20 de kilograme una. Și apoĭ începu inchiziția, spre a ne sili să facem declarațiĭ plăcute guvernuluĭ și păzitorilor musulmanĭ. Nopțile cele lungĭ de ĭarnă, serveaŭ maĭ ales pentru întrebuințarea torturilor celor maĭ cumplite.

Cîte odată, pe la treĭ ore după amĭazĭ, altădată pe la mĭezul nopțeĭ orĭ spre ziuă, eram trezițĭ de vaetele victimilor, și fie-care din noĭ tremura, așteptînd cu groază rîndul săŭ de tortură.

Din toate colțurile temnițeĭ se auziaŭ vaetele maltrataților, amestecate cu înjurăturile calĭilor. *„Nu știŭ nimic“, „N'am văzut“, „Mor de durerĭ“*, era vecĭnica melodie, care ne trezea din somnul nostru neliniștit.

*

Strigătele și vaetele armenilor inchiziționațĭ, oftatul celor-l'alțĭ, trîntițĭ și legațĭ goĭ pe mormane de zăpadă, plînsetele înăbușite ale altora, pușĭ cu picĭoarele goale pe cărbunĭ aprinșĭ și arșĭ cu frigarea, de-abĭa se maĭ auzĭaŭ din cauza cîntecelor sălbatece și tunătoare ale calĭilor turcĭ, carĭ cîntaŭ și se dilectaŭ la durerile victimelor lor.

Toțĭ, unul după altul, am trecut prin toate torturile ce o fantazie bogată și perversă șĭ-ar putea închipui. Cele maĭ teribile aŭ fost însă acelea la carĭ eraŭ supușĭ sărmaniĭ copiiĭ de ambele sexe, pe carĭ Musulmaniĭ, în furia și pasiunea lor bestială, îĭ siluĭaŭ, îĭ necinsteaŭ și îĭ tăĭaŭ apoĭ în bucățĭ.

E destul ca să amintesc că numaĭ zece băiețĭ micĭ, aŭ servit de pradă pentru două batalioane de soldațĭ, pentru a-șĭ face cine-va o ideĭe de suferințele lor.

Toate aceste torturĭ eraŭ executate din ordinul ofițerilor și comandanților temnițeĭ.

*

In nopțile Crăciunuluĭ și anuluĭ noŭ maĭ ales, cruzimile ajunseseră la ultima expresie a barbarieĭ.

Dar cum zilnic soseaŭ nouĭ transporturĭ de arestațĭ politicĭ, și numaĭ era loc în temniță, aceștia eraŭ închișĭ în cele maĭ infecte reterăzĭ și în niște gropĭ unde se turnaŭ cărbuniĭ. Peste zi, cînd se aduceaŭ proviziunĭ de cărbunĭ, soldațiĭ îĭ aruncaŭ peste arestațĭ, acoperindu-ĭ de viĭ cu imense grămezĭ de cărbunĭ.

Fie-care arestat era silit să dea păzitorilor totul ce avéa asuprá-șĭ, pentru a-șĭ ameliora soarta, dar Turciĭ nu se mulțumeaŭ numaĭ cu baniĭ, juvaericalele și haĭnele victimelor, ci le luaŭ pînă și cămeșele, acoperindu-ĭ spre a nu fi cu totul goĭ, cu zdrențele soldaților.

Comercianțiĭ bogațĭ și tineriĭ titrațĭ aŭ fost tratațĭ în chipul acesta. După o săptămînă numaĭ, fie care din noĭ devenea atît de desfigurat, în cît întîlnindu-ne prin gangurile temnițeĭ nu ne maĭ recunoșteam, deși eram poate rude și amicĭ intimĭ.

*

Iată maĭ la vale vre-o cîte-va cazurĭ originale de tortură:

1) Un bărbat de 40 de anĭ, profesor în Armenia, a fost ținut 48 de ore nemîncat și nebăut, ĭar tot timpul acesta a fost bătut cu bastoanele peste picĭoare și peste spate.

2) Un altul, în vîrstă de 41 de anĭ, după ce a fost crunt bătut cu patul puștilor, a fost trîntit în noroiŭ, și i s'a turnat apă peste cap. Cînd se trezi din leșinul în care căzuse, douĭ turcĭ îĭ smulseră mustața cu un clește și, legîndu-ĭ bine mîĭnile, îl spînzurară cu capul în jos.

Era înfiorător de văzut cum, arzîndu-l cu fiare roșite în foc, *ceĭ-l'alțĭ arestațĭ eraŭ silițĭ să lingă sîngele frateluĭ lor de mizerie.*

3) Pe un tînăr în vrîstă de 23 de anĭ, fost profesor, îl legară de gît cu o frînghie și, în timp de 24 de ore, a fost tîrît prin noroĭ și zăpadă.

4) Un tînăr de 30 de anĭ, fiind confundat cu un altul care purta acelaș nume, a fost dezbrăcat, așezat în zăpadă și douĭ soldațĭ turnaŭ mereŭ apă rece peste el. După aceea luară fiare roșite în foc și îl arseră la cap, la mîĭnĭ și la picĭoare.

Comandantul temniței, aflînd însă în urmă că acesta a fost confundat cu un altul, îl puse să-ĭ sărute mîna, zicîndu-ĭ: *„Mulțumește-mĭ că ți-am recunoscut dreptul“* și îl puse în libertate.

Cazurĭ de acestea sînt cu sutele, dar mă opresc aci.

Și să te mirĭ că Armeniĭ s'aŭ revoltat!

Macedo.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(Din corespondența luĭ *Chițibuș*, cu cetitoarele sale)

Aluta către Chițibuș

Chițibuș! Văd că sînt nevoită să ĭaŭ din noŭ condeĭul ca să te cert. Ultima-țĭ scrisoare, către iubita-țĭ, m'a făcut să-țĭ plîng de milă. Te jeluĭeștĭ ca un copil și îțĭ descoperĭ tuturora inima-țĭ sîngerîndă și sufletul îngrijorat. Nu te gîndeștĭ, nenorocitul dar necunoscutul meŭ amic, la bucuria acelora carĭ te-aŭ adus în acest hal? Nu aĭ gustat nicĭ o dată plăcerea de-ațĭ vedea inima murind, sufletul să țĭ să sfărîme de durere și totu-șĭ tu să trecĭ cu fruntea sus, străbătînd nepăsător cîmpul de războiŭ al viețeĭ? Crede-mă, nu toată lumea suferă în acelaș chip ca tine. Ce aș trebuĭ să fac eŭ, o femeĭe, dacă tu puternic și inteligent, cazĭ în genunchĭ cerînd ĭertare? Uĭtă-te în juru-țĭ, deschide-țĭ ochiĭ și urechile și spune-mĭ unde este plăcerea? unde se găsește fericirea? Ceĭ simpli la inimă și la suflet, tot încă maĭ cred în această poveste. Celor care sînt neîncrezătorĭ, li se vorbește de un D-zeŭ și de o altă vĭață. Eĭ cred, zîmbesc și sînt cuprinșĭ de veșnicul somn, ca niște copiĭ pe carĭ mama ĭ-a liniștit și mîngîĭat. Dar ce ne facem noĭ, noĭ, carĭ nu avem nicĭ un D-zeŭ care să ne mîngîĭe, noĭ carĭ nu maĭ credem în aceste sublime și naive mincĭunĭ, noĭ carĭ de abĭa am putut ridica un colțișor din vălul natureĭ, noĭ trebuĭe oare să ne credem pĭerdu-țĭ și să strigăm, plinĭ de spaĭmă și de deznădejde, în fața goluluĭ sufletelor noastre?

Oh! amicul meŭ, necunoscutul meŭ amic!

Aluta.

pentru conf., **Chițibuș.**

Din Botoșanĭ

(Corespondență particulară a *Adevĕruluĭ*)

Cămătăria. — Samsarlîcul. — Tripourĭ.

Cămătăria

Agitația, ce se face prin întreaga presă contra bandeĭ de cămătarĭ, a băgat în groază pe mulțĭ cămătarĭ din localitate. La noĭ ca și în Capitală, cămătariĭ aŭ găsit un teren bun pentru a-șĭ exercita mîrșava lor speculație.

Aceștĭ infamĭ spoliatorĭ practică scîrboasa speculație a cămăteĭ și *cu feciorĭĭ de banĭ gata și cu bĭețiĭ nevoĭașĭ.*

Spoliatoriĭ de feciorĭ de banĭ gata sînt foarte mulțĭ și e de notat că și multe profesiĭ libere aŭ început să se dea la brazdă cu cămăta.

Un singur interogator făcut unuĭa din nepoțiĭ celuĭ maĭ vestit bancher din localitate, ar putea constata pînă la ce punct cămătariĭ spoliatorĭ îșĭ practica meseria lor. In adevăr, acest nepot e și moștenitorul în perspectivă al bancheruluĭ *și ca atare dă polițĭ albe pentru valoarea de 2000 de leĭ, primind neînsemnata sumă de 200 leĭ.*

E de ajuns să amintim că vestitul cămătar *Goldwurm* e de la noĭ, și e cunoscut tuturor modul cum acesta îșĭ practică meseria.

*

O altă specie de spoliatorĭ sînt indiviziĭ carĭ practică așa zisul *împrumut în rate săptămînale*, un împrumut care e o speculație din cele maĭ murdare.

Iată cum se practică acest împrumut:

Indată ce un cămătar află că cutăruĭ nevoĭaș îĭ trebuĭe o oare-care sumă de banĭ, el intervine a-l împrumuta cu obligațiunea ca acesta să-ĭ dea săptămînal o anumită rată, plus polița care represintă un capital cu mult maĭ mare de cît cel împrumutat.

Se poate întîmpla ca debitorul să nu-șĭ poată achita vre-o săptămînă saŭ două rata sa. Atuncĭ *cămătarul, cu toate că și-a primit cele-l'alte rate dar pe care nu le-a însemnat în contra-fața a poliței, dă în judecată pe debitor pentru toată suma, ĭar acesta ajunge să plătească înzecit de cît s'a împrumutat.*

Numărul cămătarilor de această specie e foarte mare și o anchetă se impune.

Samsarlîcul

Cămătariĭ nu lucrează singurĭ, cĭ aŭ în ajutor o sumă de samsarĭ.

Aceștĭ samsarĭ de cămătarĭ fac în acelaș timp și samsarlîcurĭ pe la judecătoriĭ, despoind lumea care are treburĭ pe la judecătoriĭ. Cu toată circulara dată de ministrul de justiție, eĭ îșĭ urmează în toată libertatea jafurile.

Tripourĭ

Aceste tripourĭ sînt la noĭ în număr foarte mare, chiar în așa zisul *club de lectură* se practică jocul de cărțĭ.

Pe la toate cazinurile vezĭ tinerĭ, carĭ te umplu de milă, de chipul cum sînt furațĭ la aceste jocurĭ.

Oameniĭ siguranțeĭ cunosc aceste tripourĭ și nicĭ o îndreptare nu s'a făcut.

Ar fi de dorit ca *parchetul din localitate să se puĭe pe lucru și, cu acelaș zel ca și cel din Capitală, să stîrpească aceste treĭ speciĭ de hoțĭ.*

Vom reveni.

Coram.

CRONICA

Evenimentul... Focșanilor

Pe cînd evenimente ca revoluțiunea din Constantinopol, Creta și mișcarea cămătarilor din România către zidurile Văcăreștilor — preocupă o lume întreagă, pe *Omega* și întregul parchet romîn, Focșaniĭ îșĭ are și el marea luĭ afacere: înființarea *privatelor*,—eveniment asupra căruĭa *Luceafărul* atrage serioasa atențiune a primaruluĭ Săveanu.

Dar ĭată cum devine chestia după numitul organ al *comitetuluĭ* Danalache:

Și ca stat și ca oraș mic, noĭ trebuĭe să luăm exemplu de la statele înaintate în civilizațiune, cine a avut ocazie a vedea piețele în Viena ar putea zice că *nu există* private, dar *există în hală*, și ast-fel se poate face și la noĭ, în ambele extremitățĭ ale haleĭ, *în una din încăperile destinate pentru vînzare,* să se facă private sistematice, ast-fel că pe de o parte satisface cu prisosință *cerințele publiculuĭ* în mod higienic, ĭar pe de alta nu se cheltuĭește 6000 de leĭ, cît este devizul privatelor de astă-zĭ în proĭect.

Și cînd ținem seamă că *comitetul* Danalache a călătorit în vara aceasta anume pentru a se convinge de bine-facerile civilizațieĭ din Viena, trebuĭe să-ĭ concedăm dreptul de a cere primaruluĭ Focșanilor ca să pună în consumație și în orașul de lîngă Milcov, marfă ca aceea...

Și cu preț redus, firește.

Bao.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureștĭ, 20 August, 12 ore ziua.

Inălțimea barometrică la	0°.754.6
Temperatura aeruluĭ	C° 27°.2
Vîntul, slab de la W.	
Starea ceruluĭ: senin	
Temperatura maximă de erĭ	31°
" minimă de azĭ	18°

Temperatura a variat la noĭ între 32° și 11°.

Erĭ, timp frumos pînă seara, noaptea furtună cu puțină ploaĭe, a plouat în nordul MoldoveĭÍ și în multe localitățĭ din Muntenia. La Ocnele Marĭ și Puchenĭ (Prahova), furtună însoțită de grindină. Barometrul a scăzut puțin în Moldova, în restul țăreĭ a crescut cu 1 mm. Temperatura a scăzut cu 1—2 grade, în localitățile unde a plouat.

Moartea cancelaruluĭ rusesc

KIEW, 21 August.—Majestățile Lor rusești, carĭ aŭ sosit ierĭ, aŭ fost de față la slujba religioasă din catedrala S-ta Sofia, apoĭ aŭ primit autoritățile civile și militare.

Apoĭ aŭ plecat la Pecerskajalavra, unde aŭ vizitat biserica, după care s'aŭ întors la castel cu trăsura descoperită. Poporul i-a primit cu mare entuziasm.

CONSTANTINOPOLE, 21 August. — După invitația baronuluĭ de Calice, tot corpul diplomatic a azistat la biserica ambasadeĭ rusești, la serviciul funebru celebrat cu prilejul morțeĭ prințuluĭ Lobanoff.

INFORMAȚIUNI

INTERIOARE

Consiliul de miniștri de Marțĭ

Chestiunea Galațuluĭ. — Demisia luĭ Malaxa. — Demisia luĭ Culoglu. — Mișcarea prefectorială.—Comisiunea interimară. — Viitorul primar. — Inlocuirea de prefecțĭ.—Alte afacerĭ.

Marțĭ, D. Sturdza a convocat pe ceĭ patru miniștri, Cantacuzino, Palladi, Budișteanu și Poni la ministerul de interne, unde aŭ ținut un consiliŭ, care a durat de la orele 2 pînă la 4 p. m.

Preocuparea de căpetenie, a fost nerezolvata chestiune a Galațuluĭ. D. Cantacuzino, care își luase sarcina de a rezolva D-sa în mod satisfăcător pentru ambele tabere din Galațĭ, această afacere, a comunicat colegilor săĭ rezultatul intrevederilor ce le-a avut cu D-niĭ Orleanu, Leonida-Aslan, Fulger, Zorilă, Secheari, cu prefectul de Covurluĭ Culoglu, și cu panamistul Malaxa.

*

Cu dosebire, D. Cantacuzino a expus miniștrilor, conversația sa cu D. Culoglu și modul cum crede D-sa că s'ar putea tranșa odată pentru tot-d'a-una acest interminabil scandal.

Malaxa, care a plecat erĭ la Galațĭ — în urma ultimeĭ și definitiveĭ hotărîrĭ, ce a luat cu D. Cantacuzino, va convoca pe consilieriĭ comunalĭ în ședință și apoĭ își va prezenta — se crede — demisia sa, împreună cu a întregu'uĭ consiliŭ comunal.

*

După aceea va demisiona și D. Culoglu, care va trece saŭ prefect la Prahova în locul maĭoruluĭ Handoca, saŭ va primi inspectoratul adminisrativ al D-luĭ Luca Ionescu. In privința comisiuneĭ interimare, pentru a putea împăca pe toțĭ liberaliĭ din Galațĭ, consiliul va numi prezidențĭ și va fi ales primar D. deputat Mihail Orleanu, un advocat și liberal fruntaș din Galațĭ, și care se bucură de foarte multe simpatiĭ printre toțĭ politicianiĭ din localitate.

*

Cît privește pe D. Sechiari saŭ Fulger, unul din aceștia va fi numit prefect la Galațĭ în locul D-luĭ Culoglu.

Consiliul s'a ocupat și cu apropiata mișcare prefectorială ce se va face în curînd.

D. Cantacuzino, care a chĭemat pe toțĭ prefecțiĭ din țară pentru a-ĭ expune situația politică din localitățile respective— a expus miniștrilor, numele prefecților carĭ ar trebuĭ înlocuițĭ și permutațĭ.

*

In prima linie D. Dr. Munteanu și Voĭnov, vor fi transferațĭ, unul în locul altuĭa.

*

Cel dîntîĭ va fi mutat, pentru a se putea pune capăt scandaluluĭ și neînțelegerilor ivite din cauza satrapuluĭ Săveanu, ĭar cel d'al douilea din cauza unor micĭ neînțelegerĭ între D-sa și D. Alecu Morțun.

Prefectul de Vîlcea, Crăsnaru, care a avut azĭ o lungă convorbire la ministerul de interne cu D. Cantacuzino, va fi transferat probabil la Neamțu, în locul D-luĭ Albu.

*

Consiliul s'a maĭ ocupat și cu alte chestiunĭ de puțină importanță, precum numirile făcute de D. Poni în personalul superior al corpuluĭ didactic, etc.

La orele 4 și jumătate, miniștriĭ aŭ părăsit consiliul.

Dud,

Hoțiile de la Sf. Spiridon

Afacerea hoțiilor fostuluĭ epitrop A. D. Holban, începe să intre într'o nouă fază. Judecătorul de instrucțiune, găsind indiciĭ grave în potriva fostuluĭ administrator la Slănic și tovarăș de pungășiĭ cu Holban, Lopatinschy l-a depus în arestul preventiv, maĭ ales că acesta era gata să fugă.

Se pune în sarcina luĭ Holban și Lopatinschi faptul că aŭ furat din materialul epitropieĭ și că cu ele Holban și-a zidit două vile la Slănic. Aceste două vile Holban a avut prevedere a le face pe numele sofieĭ și fiuluĭ săŭ. Lucrătoriĭ carĭ aŭ lucrat la cele două vile aŭ fost plătițĭ din baniĭ Eforieĭ.

Se așteaptă din zi în zi, depunerea fostuluĭ efor Holban.

Parchetele din Iașĭ, Ploĭeștĭ și Buzeŭ, imitînd exemplul parchetuluĭ de Ilfov, aŭ început a face investigațiĭ în localitățile respective, unde de asemene sînt maĭ mulțĭ cămătarĭ, carĭ 'șĭ-aŭ făcut stare numaĭ din escrocheriĭ și din spoliațiunĭ din cele maĭ îndrăznețe.

Deja s'aŭ făcut cîte-va denunțărĭ.

O persoană care a sosit erĭ din Iașĭ, ne afirmă că populația aceluĭ oraș, e foarte alarmată, din cauza proporțiilor înspăimîntătoare ce le aŭ luat epidemiile ce bîntuesc acolo și maĭ ales febra tifoidă.

Spitalul Pașcanu, este plin de bolnavĭ, ĭar ceĭ carĭ se îmbolnăvesc acum, n'aŭ unde fi căutațĭ.

Purtarea autorităților comunale precum și a direcțieĭ serviciuluĭ sanitar, în această gravă împrejurare, lăsînd mult de dorit, sînt aspru criticate de toată lumea.

Douĭ comerciantĭ angroiștĭ din Podul Iloaeĭ, anume Lazăr și Șteinberg, aŭ încetat de vr'o cîte-va zile plățile, avînd un pasiv care se ridică la suma de peste o sută miĭ leĭ.

Lazăr a dispărut, ĭar Șteinberg a fost arestat.

Raportul comisiuneĭ de contra expertiză în afacerea Steiner, nu a fost depus nicĭ pînă azĭ.

De asemenea, instrucția în această afacere se face foarte încet, așa că e probabil că afacerea să nu se judece nicĭ în adoua seziune a Curțeĭ cu jurațĭ.

Sînt atîtea zile de cînd D. Luca Ionescu, inspector administrativ, a făcut anchete la Galațĭ, R.-Sărat, Hușĭ și alte localitățĭ și pînă acum încă nu s'a văzut publicat nicĭ unul din rapoartele sale.

La Pĭatra, unde parchetul începuse să descopere o sumă de hoțiĭ, îndată ce D. Luca Ionescu a fost însărcinat cu ancheta, nu s'a maĭ descoperit nimica, făcîndu-se totul mușama.

Cercetările în afacerea cămătarilor aŭ continuat erĭ toată ziua.

Nu s'a făcut nicĭ o arestare nouă. Știrea despre intervenția cîtor-va miniștri în această afacere, începe să se confirme.

Am vorbit acum cît-va timp de măsura nedreaptă luată de poliție din ordinul ministruluĭ Stolojan, de a considera pe viitor și pe chelnerĭ ca servitorĭ, supunîndu-ĭ legeĭ cu privire la aceștia.

Măsura aceasta rămînînd și astă-zĭ în vigoare, o delegațiune compusă din membriĭ carĭ alcătuĭesc comitetul societățeĭ chelnerilor, s'a prezentat erĭ la D. Cantacuzino, ministrul ad-interim la interne, cerîndu-ĭ revocarea acesteĭ măsurĭ.

D. Cantacuzino, a ascultat plîngerea, promițînd că se va ocupa de această chestie, și că o va rezolva în mod satisfăcător.

Tot e bine că a promis măcar.

Sîntem informațĭ că la primăria Capitaleĭ s'aŭ făcut gheșefturĭ și cu ocazia acordăreĭ de ajutoare la foștiĭ funcționarĭ, carĭ neavînd dreptul de pensie, li se servește cîte un mic ajutor în baza reținerilor ce li s'aŭ făcut.

De la venirea Melissienilor însă la putere, maĭ mulțĭ din aceștĭ funcționarĭ saŭ din familiile carĭ aparțin lor, aŭ fost ștersĭ și înlocuițĭ cu alte persoane străine, însă multe din ele în grade de rudenie cu consilieriĭ comunalĭ.

ECOURI

Maĭ mulțĭ locuitorĭ din strada Legislatoruluĭ ni se plîng că în acea parte este un loc viran, unde zilnic se aruncă gunoaĭe și tot felul de murdăriĭ. Infecția și mirosul pestilențial ce exală acele necurățeniĭ sînt o adevărată primejdie pentru nenorocițiĭ locuitorĭ din acea parte, carĭ se văd nevoițĭ a-șĭ părăsi locuințele.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 20 August (1 Septembrie) 1896

5% Renta r. p.	102¼	Acț. B. Agricole	—
5% Renta am.	100¾	Dacia-Româna	—
5% » (92—93)	99½	Naționala	—
5% » am.	99½	Patria	—
6% Obl. rur.	101⅜	Construcții	—
Pensiuni	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95¼	Londra	25.21¼ 20½
5% » (1890)	96¼	Paris	100.15.10
5% Fcnc. rur.	92⅛	Viena	211.10⅞
5% » urb.	88⅝	Berlin	123.65.55
5% » »	—	Belgia	99.25
5% » » Iașĭ	82½	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » »	6
Banca Naț.	—	» C. dep.	5½

Oficiul balnear de la Strunga a fost închis pe ziua de erĭ, sezonul băilor fiind terminat.

La Sala de Depeșĭ a „Adevĕruluĭ“ aŭ sosit următoarele noutățĭ:

Gyp: Ohé! Les Dirigeants! Images coloriées du Petit *Bob*, leĭ 3.50.

W. Meischke Smith: Croquis Chinois, leĭ 3.50.

Th. Dostoĭevsky: L'Eternel Mari, leĭ 3.50.

Jules Lévy: Les femmes à tout le monde, presentées en liberté, leĭ 3.50.

Paul Verlaine: Choix de Poésies, leĭ 3.50.

Fritz Friedmann: L'Empereur *Guillaume II* et la Révolution par en Haut *L'Affaire Kotze*, leĭ 3.50.

Jules Claretie: Brichanteau Comédien, leĭ 3.50.

Pierre Louys: Aphrodite, leĭ 3.50.

André Theuriet: Josette, leĭ 2.50

Gustave Théry: Exploiteurs et Salariés, leĭ 3.50.

Gustave Bley: La Roumanie, Etude economique et commerciale, leĭ 4.

Maitre de l'affiche: Publication mensuelle, leĭ 2.75.

Pentru comandele din provincie să se adauge porto.

A se citi în pagina a patra urmarea foițeĭ de astă-zĭ, PRIN CRIMA.

Revoluția din Constantinopol

CONSTANTINOPOL, 21 August.—Ultima întrunire a ambasadorilor s'a ocupat cu o reclamațiune a Porțeĭ, care se plînge de faptul că armeniĭ profită de casele străinilor pentru a trage focurĭ prin ferestre și a arunca bombe în străzĭ. Ambasadoriĭ aŭ însărcinat pe consulĭ să facă perchizițiunĭ în aceste case cînd autoritățile turceștĭ vor cere acest lucru, și să ĭa armele și materiile explosibile, carĭ se vor fi găsit.

Consuliĭ primesc din toate părțile cererĭ, carĭ vor introducerea de alimente la paznicii armenĭ închișĭ în magazine și eliberarea celor carĭ staŭ în închisoare.

In genere se admite ca sigur, că actele revoluționare, carĭ aŭ avut loc de curînd, aŭ fost conduse de comitetul din Londra și că preparativele s'aŭ făcut de către sub-comitetele din Atena și din Odesa.

LONDRA, 21 August — Din Washington se anunță *Agențieĭ Reuter* **că încrucișătorul** *Cincinnati* **a primit ordinul de a pleca spre mările turceștĭ. Va fi urmat de alte vase americane.**

PARIS, 21 August. — Din Atena se anunță Agențieĭ Havas, *că ministrul de externe al Turcieĭ, după cererile ambasadorilor, a făgăduit să trimeată telegrafic ordine severe cătră comandantul militar al insuleĭ Creta, pentru ca să împĭedice orĭ-ce mișcare musulmană.*

LONDRA, 21 August. — Din Malta se anunță *Agențieĭ Reuter* **că cuirasatele engleze de escadră:** *Ramillies* **și** *Trafalgar*, **precum și alte două-sprezece corăbiĭ, aŭ plecat astă-zĭ pentru a încrucișa în mările Orientuluĭ.**

BERLIN, 21 August. — Din Constantinopole se anunță Agențieĭ Wolff *că, pînă azĭ la amĭazĭ, ordinea n'a fost turburată în oraș. In satele de lîngă Bosfor e liniște complectă.*

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

50

PRIMEJDIE DE MOARTE

XXXII

Opiniunea mea

— Eŭ știŭ toate aștea, D-șoară; știŭ de asemenea că ăst Kavanagh are ideile cele maĭ cinice; dar cu toate astea, tot trebuĭe să aĭ puțină încredere într'un om cu cu oare-care mobil superior banuluĭ.

— Chĭar cînd omul acesta face parte din poliție?

Georges dădu din cap și, spunînd din noŭ că problema e complicată, tăcu.

După ce sorbi vre-o douĭ-treĭ nourĭ de fum de tutun, reluă:

— Par'că aș ști ce te face să pĭerzĭ credința ce aĭ în Kavanagh: Faptul că el n'a făcut zgomot prin presă în momentul cînd poliția rusă se află în Londra!

— Nu, nu aceasta mĭ-a zdruncinat încrederea.

— Atuncĭ, ce?

— Poate că modificarea situațiuneĭ mele a ajutat mult la nașterea bănuelilor ce m'aŭ copleșit.

Inainte, trăiam într'o fierbere și o neliniște necurmată și eram incapabilă de a raționa cu sînge rece.

Ingrozită de ideĭa că o cădere a proĭectuluĭ ar putea aduce moartea luĭ Taras, toate argumentele mele eraŭ în favoarea omuluĭ de care vorbim.

— Pricep aceasta.

Dar de cînd aĭ început să-l bănuieștĭ? Aceasta n'o știŭ,— și aș voi s'o știŭ.

— Kavanagh m'a făcut să cred că după arestarea D-tale eŭ voiŭ fi liberă să mă întorc la Taras.

Poțĭ să-mĭ spuĭ de ce m'a închis și pe mine aicĭ?

— Dar nu știĭ că D-ta aĭ vrut-o?

Nu țiĭ minte cît am stăruit să nu mergĭ cu mine?

— Am probe, zise dînsa, că dacă n'aș fi mers de bună voĭe, aș fi fost ridicată cu forța.

Toată lumea știa pe bord că eŭ am să fiŭ arestată d'impreună cu prințul Borgensky.

— Dracu să mă ĭa dacă maĭ pricep eŭ ceva din toată daravera asta.

Dar, în sfîrșit, urmează:

— E clar: a vrut să se scape de mine.

— Pentu ce?

— De teamă ca să nu vorbesc despre o afacere oare-care.

Și apoĭ, crezĭ D-ta că s'ar fi sacrificat el pentru binele luĭ Taras?

Dar nu-ĭ și el om?

Dar el n'are rude la care ține, n'are prietenĭ pe carĭ îĭ iubește?...

Cum să se despartă de eĭ?

Crezĭ oare că acest Kavanagh e omul care să-șĭ sacrifice toate simpatiile, toate interesele și chĭar vĭața pentru un om folositor omenireĭ,— cum este, de pildă, Taras?

— Și de ce n'am admite posibilitatea acestuĭ fapt?— întrebă Georges agale.

Și, la urma urmeĭ, fie ce-o fi!... Adevărul și dreptatea, maĭ curînd orĭ maĭ tîrziŭ, tot ĭes o-dată la ivĭală.

— Dar cuĭ vom putea noĭ spune chinul ce ne nimicește?

Vocea noastră fi-va ea auzită din fundul SiberieĭÍ?

Nu, de sigur.

— Toate ca toate, dar Taras se va bucura multă vreme de liniște, reluă Gordon, schimbînd vorba.

In urma acesteĭ neîndămînărĭ enorme, poliția rusă va pune botul pe labe și, în acelaș timp, se va grăbi să ne puĭe în libertate.

— Crezĭ D-ta că eĭ, exasperațĭ de o asemenea stîngăcie, supărațĭ de neghĭobia ce aŭ comis luîndu-te drept Taras, se vor gîndi la libertatea ce ni se cuvine?

Georges îșĭ goli alene pipa, înainte de a-mĭ răspunde.

După ce respiră lung, reluă:

— Cînd vom ajunge în Rusia, vom vedea dacă aĭ dreptate.

Pînă atuncĭ, nu pot să mă pronunț.

— Va fi prea tîrziŭ!— murmuraiŭ eŭ.

Trebuĭe să-mĭ daŭ de maĭ nainte seamă de cele ce fac.

— Oh! scumpul meŭ copil! — strigă Georges, întorcîndu-se spre mine, cu acea cordialitate genială care îl caracteriza, — întîmple-se orĭ-ce, nimenĭ nu va fi în drept să te blameze.

Dacă acest om a fost atît de dibaciŭ ca să înșele un grup de nihiliștĭ încercațĭ și o poliție nu maĭ puțin prevăzătoare, ce-ar fi putut face contra luĭ o copilă cum eștĭ D-ta!

Fiĭ sigură că el are fel de-fel de procedeurĭ.

Nu eștĭ D-ta singura persona înșelată de dînsul; o dovadă vie sînt eŭ care am mers către capcană, întocmaĭ ca un miel către măcelărie.

Zadarnic decĭ, îțĭ maĭ facĭ imputărĭ.

Și, strîngîndu-mĭ viguros mîna, adăugă:

— Imĭ place să cred că sîntem douĭ tovarășĭ bunĭ, și că între noĭ nu există nicĭ un strop de dușmănie!

XXXIII

Către Orkustk

Mersul evenimentelor mă făcu să bănuiesc că Rudersdorf, ascuns într'un loc sigur, a ascultat conversațiunea noastră.

Nu cred să fi înțeles tocmaĭ mare lucru, fiind că vorbiam într'un jargăn mizerabil; dar ceea-ce a priceput, cred, e că nicĭ eŭ nicĭ Gordon nu eram rușĭ și că n'aveam nimic de ascuns.

Cred însă că a bănuit cum că noĭ, în animația aceleĭ întrețînerĭ, facem niscaĭ-va planurĭ pentru a înștiința pe prieteniĭ noștrĭ despre soarta ce ne așteaptă, de la sosirea noastră la Petersburg, căcĭ pînă acolo nu ne maĭ permise să ne vedem unul cu altul.

Chĭar la Petersburg ne-am văzut numaĭ de departe, și anume în clipa cînd am fost luațĭ de niște trăsurĭ pentru a fi transportațĭ la închisoare.

Gordon mă salută printr'un semn din mînă și îmĭ trimise un surîs de încurajare, dar simțiam că bĭetul băĭat, cu toată firea luĭ pornită spre speranță, nu maĭ găsea nimic bun în situația în care ne găseam.

Ceĭ douĭ agențĭ, carĭ ne așteptaŭ pe cheĭul găreĭ, eraŭ departe de a dovedi, prin atitudinea lor, simpatia datorită victimelor uneĭ greșelĭ judiciare.

Eĭ salutară pe Rudersdorf și pe secretarul luĭ, dar pentru noĭ n'aŭ avut de cît privirea de curiozitate pe care acest soiŭ de oamenĭ o aruncă orĭ-căror prizonierĭ nouĭ.

Atuncĭ pricepuĭ de-a-binele că am fost trădațĭ,— și că trădătorul nostru nu-ĭ altul de cît Kavanagh.

Cînd sosirăm la fortăreță și ușa masivă cu zăvorul eĭ enorm se închise în urmă-mĭ, simțiĭ că eram pe jumătate condamnațĭ.

O oră maĭ în urmă, am fost condusă înaintea ministruluĭ poliției.

El purta un vestmînt deosebit; pălăria sa era pe masa de scris, alăturĭ de un registru deschis.

Alte persoane nu maĭ eraŭ, — afară, nicĭ vorbă, de Rudersdorf și secretarul săŭ.

Brutalĭ și severĭ cu mine, dovedeaŭ față de șeful lor o supunere oarbă.

(Va urma)

Tîrgul cerealelor

Brăila, 20 August 1896

Griŭ	cant. 33790	gr. 56—60½	pr.	6.50—9.25
Porumb	„ 10000	„ %k.—58	„	5.10—7.30
Por. roş.	„ 780	„ 61	„	7.—
Ovăz.	„ 4150	„ %k.	„	8.10
Secară	„ 1700	„ 53	„	5.10

Cereale sosite:

Pe apă: Griŭ 31400, secară 1400;
Pe uscat: Griŭ 20600, orez 2000.

Marmorosch Blank & Comp.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

O victimă a luĭ Nădejde

Afacerea Iacob Ţăranu.— Student şi litograf. — Nădejde nu-şĭ plăteşte datoriile. — Achitare forţată. — Cearta. — Răzbunarea. Conferinţa. — Vestirea căpitanuluĭ Orăşeanu. — Nimenĭ nu răspunde. — Refuzul rectificăreĭ.— Darea în judecată.

Orĭ cît ne-ar dezgusta să ne maĭ ocupăm de Nădejde, acest necurat şi respingător personagiŭ, totuşĭ, datoria de cronicar ne obligă să dăm pe faţă ultima luĭ, dar nu cea de pe urmă a luĭ infamie. Poate maĭ sînt naivĭ carĭ aŭ iluziunĭ, şi aceste iluziunĭ ar fi bine să dispară.

E vorba aicĭ de D. Iacob Ţăranu, ofiţerul în rezervă, care va fi judecat de tribunalul militar în ziua de 26 August şi care suferă detenţiunea preventivă şi se teme să nu fie osîndit, graţie spirituluĭ de răzbunare al D-luĭ Ion Nădejde.

Să istorisim însă cu sînge rece faptele şi din ele se va vedea infamia şefuluĭ socializmuluĭ din Romînia.

Nota biografică

De la vîrsta de 18 anĭ, tînărul Ţăranu, cu entuziasmul tinereţeĭ, s'a aruncat în mişcarea socialistă şi pe urma eĭ s'a ales cu expulzarea din liceul din Botoşanĭ, împreună cu alţĭ colegĭ. Venit în Bucureştĭ, el căzu în ghiarele necurate ale hahamuluĭ socialist şi supus exploatăreĭ celeĭ maĭ neruşinate. In paranteză fie zis că Nădejde are multă tragere de inimă pentru tinerii cu oare-care stare, şi Ţăranu era unul din aceştia şi decĭ predestinat a cădea jertfa capacităţeĭ nădejdiste.

După ce şi-a trecut bacalaureatul, tînărul Ţăranu s'a înscris la facultatea de drept, urmînd din nefericire să fie sub influenţa luĭ Nădejde şi fiind silit să-ĭ execute toate planurile sale necurate. Ca exemplu, putem spune că în darea afară a D-luĭ Const. Mille, din partidul socialist, Iacob Ţăranu, împins de Nădejde, a jucat rolul celuĭ maĭ înverşunat agent.

Student şi litograf

Ziarul luĭ Nădejde *Lumea Nouă* însă se fondase deja şi mergea răŭ.

Tipograful Panaitescu fusese deja uşurat de opt miĭ de leĭ şi Nădejde căuta să-şĭ dreagă situaţiunea şi să amîne cel puţin falimentul, *cu baniĭ altora*. Succesul *Adevĕruluĭ Ilustrat* i-a dat ideia ca să încerce şi el acelaş lucru şi să ne facă concurenţă, spera el. Pentru acest scop a convertit pe tînărul Ţaranu ca să cumpere o litografie şi să tipărească suplimentul ilustrat al *Lumeĭ Nouĭ*. Ţaranu a căzut în cursă şi rezultatul a fost că şi ziarul ilustrat, ca ziarul zilnic, din cauza inepţieĭ direcţiuneĭ, mergea din pĭerdere în pĭerdere. Ţaranu, care băgase banĭ în afacere, nu era nicĭ-odată plătit de lucrul făcut şi cînd cerea banĭ, era luat în rîs de şeful partiduluĭ.

Achitarea datorieĭ

Lumea Nouă ilustrată a trebuit să înceteze, lăsînd o însemnată datorie de banĭ către D. Ţaranu. Zădarnic reclămă el achitarea comptuluĭ, de oare-ce nimenĭ nu-l auzea. Experienţa se făcuse cu baniĭ altuia şi ce-ĭ maĭ păsa luĭ Nădejde, că litograful avea lucrătoriĭ neplătiţĭ şi hîrtia neachitată? Uniĭ dintre *şefĭ*, chĭar îşĭ bătea joc de Ţaranu, zicînd că suma datorită, reprezintă *plus-valoarea* cîştigată şi decĭ vrednică de restituit *partideĭ*, care reprezintă proletariatul.

Din fericire, Iacob Ţaranu, avea un frate în Galaţĭ, D. Deodot Ţaranu, tînăr avocat, de mult viitor şi membru al partiduluĭ socialist. Acesta, strîngînd în localitate o sumă de banĭ pentru partid, ĭ a trimis luĭ Iacob ca să-ĭ remită casieruluĭ central. Acesta văzînd mijlocul necorect al şefilor, şi neputinţa de a fi plătit, a comunicat comitetuluĭ această sosire de banĭ, şi apoĭ a încasat suma în comptul datorieĭ, remiţînd chitanţa descărcătoare casieruluĭ.

Scandalul nădejdist

Cînd a văzut Nădejde că Ţăranu nu s'a lăsat a fi păcălit, s'a făcut foc şi pară. Imediat a scris o scrisoare impertinentă D-luĭ Deodat Ţăranu, reclamînd să i se verse suma luĭ şi nerecunoscînd achitarea făcută în mîĭnele D-luĭ Iacob Ţăranu.

Această procedare nădejdistă, a indignat pe tînărul avocat gălăţean, care de atuncĭ s'a degagiat de tovărăşia răŭ mirositoare a hahamuluĭ. Tot aşa a făcut şi tînărul Iacob, care de astă dată s'a convins ce fel de indivizĭ este Nădejde şi toţĭ ocoliţiĭ săĭ. D. Deodat Ţăranu s'a retras din consiliul general, ĭar Iacob, rămînînd socialist, s'a degajat totu-şĭ de prietenia unor oamenĭ nevrednicĭ şi fără de ruşine. Baniĭ însă aŭ rămas încasaţĭ şi aceasta nu a putut să o ĭerte Nădejde, care aştepta momentul propice ca să-şĭ răzbune de această *lipsă de disciplină*, cum se exprima el.

Răzbunarea

In acest timp Ţăranu a fost nevoit să-şĭ facă serviciul militar şi, după şease lunĭ de serviciŭ, a trecut cu succes examenul de ofiţer în rezervă.

Deşi în relaţiunĭ foarte recĭ cu Nădejde şi cu şleahta luĭ de la *Lumea Nouă*, tînărul nu încetase să fie socialist şi în ziua cînd s'a văzut liber, a ţinut o conferinţă despre *Armată* la *Clubul Muncitorilor*. A doua zi, ĭese în ziarul *Lumea Nouă* o dare de seamă infamă despre conferinţă, dare de seamă în care se spune că conferenţiarul a batjocorit pe foştiĭ săĭ şefĭ cu cele maĭ murdare cuvinte. Fostul militar, mirat de această recenziune fantezistă, ştiind că a ţinut o conferinţă cu un subiect general, că nu a făcut nicĭ o personalitate, a scris imediat redacţieĭ o scrisoare de dezminţire, *care însă nu s'a publicat*. In acest timp, directorul temniţeĭ militare, căpitanul Orăşanu, care era atacat în darea de seamă a *Lumeĭ Nouĭ*, se zice că s'a trezit acasă cu un exemplar însemnat cu un creĭon roş.

Darea în judecată

Căpitanul Orăşanu, bazat pe această recenziune, a denunţat cazul parchetuluĭ şi, tocmaĭ în ziua cînd a fost citat înaintea judecătoruluĭ de instrucţiune, *Lumea Nouă* s'a îndurat să publice *a treĭa* scrisoare a conferenţiaruluĭ, dezminţire care se ştia că era să fie tardivă, de oare-ce citaţiunea era deja lansată.

Citat înaintea judecătoruluĭ militar, sub-locotenentul în rezervă a arătat că el nu poate fi vinovat de prostia saŭ reaua-voinţă a unor ziarişţĭ vindicativĭ.

— Foarte bine, a răspuns căpitanul Orăşeanu, atuncĭ să-şĭ ĭa autorul articoluluĭ răspunderea şi în acest caz D-ta scapĭ, dar el va merge înaintea juraţilor pentru calomnie.

Infamia nădejdistă

Ţăranu, făcînd apel la membriĭ redacţieĭ şi la autorul articoluluĭ, nimenĭ nu a voit să-şĭ ĭa răspunderea recenziuneĭ, aşa că parchetul militar, a dat curs afacereĭ şi a arestat chĭar preventiv pe sub-locotenent.

La toate observaţiunile luĭ Ţăranu, că este expus la o osîndă teribilă şi la pĭerderea carriereĭ, Nădejde s'a mulţumit să răspundă cu sînge rece:

— Legea este inconstituţională, veĭ merge la Casaţie şi cu afacerea D-tale se va face scandal şi gazeta se va ridica. Suferĭ şi D-ta în interesul ziaruluĭ şi al *partideĭ*.

In paranteze fie zis, *Lumea Nouă*, pînă acum, aproape nu a zis nimic în această afacere, mărginindu-se să vorbească de ea, ca de altele multe.

Tocmaĭ tîrziŭ, cînd ordonanţa de urmărire a fost dată şi prieteniĭ dezinteresaţĭ şi indignaţĭ aŭ intervenit pe lîngă Nădejde, D. Alexandru Ionescu, autorul dăreĭ de seamă, a declarat că îşĭ va lua răspunderea articoluluĭ. Era însă şi de astă-dată prea tîrziŭ, justiţia trebuĭe să-şĭ urmeze cursul şi Iacob Ţăranu, graţie infamieĭ luĭ Nădejde, va conpare lunea viitoare, înaintea consiliuluĭ de războĭ.

Concluziune

Din cele expuse, nimenĭ nu se maĭ îndoĭeşte că Ioan Nădejde a fost acela care a pus pe omul săŭ de încredere Alex. Ionescu, să facă o dare de seamă infamă despre conferinţa tînăruluĭ Ţăranu, că el a trimis exemplarul căpitanuluĭ Orăşeanu, că el s'a opus la publicarea scrisoareĭ şi că luĭ şi numaĭ luĭ se datoreşte darea în judecată a nenorocituluĭ tînăr.

Faptele vorbesc de la sine şi noĭ nu maĭ avem nevoĭe să inzistăm asupra ticăloaseĭ morale, în care a ajuns şeful socializmuluĭ romîn.

Tinerĭ, carĭ aţĭ maĭ avut iluziunĭ despre Ion Nădejde, meditaţĭ şi adînciţĭ cazul luĭ Iacob Ţăranu!

Indiscret.

Atragem atenţiunea cititorilor asupra interesantuluĭ articol din pag. I, intitulat: TORTURAREA ARMENILOR, şi care conţine foarte importante amănunte asupra suferinţelor îndurate de armenĭ în temniţele turceştĭ.

In ziua de 19 August, D. Saligny, director general al C. F. R., a mers cu un tren special de la Galaţĭ la Iaşĭ în inspecţiune. Trenul a parcurs cu o iuţeală foarte mare, făcînd între 75 şi 95 kilom. pe oră. Iuţeala cea maĭ mare a fost luată de tren, pe distanţa Tecuciŭ-Vasluĭ, variind între 82 şi 95 kilom. fără cel maĭ mic accident.

Trenul a fost condus de D-niĭ ingincrĭ aĭ linieĭ: Popovicĭ, Duşescu, Hristescu, Aburel şi Cantuniari.

Iuţeala de 95 kilom., este cea maĭ mare iuţeală luată pînă acum pe liniile noastre.

D. Culoglu, prefectul de Covurluĭ, spunea aseară într'un cerc de amicĭ, ca s'a plictisit de Galaţĭ şi că ar dori sa scape de dînsul.

Această plictiseală a D-luĭ Culoglu se explică de alt-fel destul de lămurit prin faptul că, în urma retrageréĭ protejatuluĭ săŭ Malaxa, situaţia Culoglu la Galaţĭ a devenit foarte delicată.

E probabil ca D. Culoglu să părăsească prefectura de Covurluĭ, în cursul luneĭ viitoare chĭar.

S'a luat iniţiativa facereĭ anuĭ bust regretatuluĭ poet Traian Dnmetrescu, bust care va fi dăruit oraşuluĭ Craiova.

Un comitet din care fac parte D-niĭ Const. Mille, Dim. Teleor, Rosetti şi Const. Balaban a intrat deja în tratative în acest scop cu sculptorul Filip Marin. Subscripţiile se primesc de D. Const. Mille.

Maĭ mulţĭ prefecţĭ aŭ sosit erĭ în Capitală, în afacerĭ de serviciŭ.

Aceste „afacerĭ" însemnează intrigĭ şi conflicte între prefecţiĭ şi primariĭ respectivĭ, precum şi căpăuirea protejaţilor.

Constatîndu-se că Zentler n'a făcut afacerĭ cu minoriĭ, a fost pus erĭ în libertate de către parchet.

De asemenĭ aŭ maĭ fost eliberaţĭ tot erĭ, cămătarul Weisblüth şi samsarul Cociu Avramescu.

Falimentul firmeĭ Max Schwartz, la *Covorul Roş*, a emoţionat foarte mult piaţa noastră şi cele străine. Pasivul este de aproape o jumătate de milion.

Creditoriĭ străinĭ, s'aŭ adresat consuluuĭ străin ca să intervină pe lîngă autorităţile romîne în această privinţă.

Schwartz, cu toate că sînt multe neregularităţĭ în această afacere, a scăpat de la judecătorul de instrucţie.

D. Schmit, reprezentantul caseĭ Krupp, a sosit în Capitală şi a descins la hotel Bulevard.

Concentrarea miliţienilor care era să aibă loc luna aceasta, pentru zece zile, s'a amînat pînă după venirea împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Concentrarea se va face pe ziua de 20 Septembrie şi va dura numaĭ cincĭ zile.

Printre samsariĭ, carĭ pun marĭ stăruinţe pentru liberarea cămătarilor şi samsarilor arestaţĭ, ni se afirmă că ar fi şi un oareş care Menahem Cohen, care pretinde că are destule iufluenţe pe lîngă putcrniciĭ zileĭ, pentru a scăpa pe ceĭ căzuţĭ în mîĭnele parchetuluĭ.

Un individ anume Diamandescu, de profesie samsar pe lîngă avocaţĭ, şi care se dă drept redactor la *Constituţionalul*, nu numaĭ că e tolerat în palatul Justiţieĭ, în contra dizpoziţiuneĭ luată de parchet cu privire la samsarĭ, dar aproape zilnic acest individ este văzut prin cabinetele procurorilor şi ale judecătorilor de instrucţie, unde se dă drept reporter, fără a avea absolut de loc această calitate.

Acest Diamandescu, profitînd apoĭ de toleranţa ce i se acordă, se laudă prin toate părţile că e prieten şi se află în relaţiile cele maĭ intime cu membriĭ parchetuluĭ, de sigur pentru a-şĭ menaja „afacerile."

Credem că facem un serviciŭ parchetuluĭ atrăgîndu-ĭ atenţiunea asupra acestuĭ *reporter suspect*.

D. Niculescu, ginerele luĭ Florescu, care e implicat în afacerea furtuluĭ de la Finance, şi care fusese arestat erĭ, a fost pus în libertate, de oare-ce nu s'a putut găsi în contra sa nicĭ un indiciŭ de vinovăţie.

D. Dr. Felix, directorul general al serviciuluĭ sanitar, se ocupă, dimpreună cu comisiunea farmaceutică, de chestiunea reducereĭ taxelor asupra medicamentelor.

Din Tulcea se vesteşte că erĭ dimineaţă, la sosirea în port a vaporuluĭ «Augusta Victoria», căpitanul vaporuluĭ, Henric, a murit subit.

Vaporul a fost pus sub priveghĭere medicală, ĭar serviciul sanitar din Tulcea va face autopsia cadavruluĭ, fiind bănuelĭ că ar fi murit de cholcră.

Mîĭne, Joĭ, la orele 2 după amiază, chelneriĭ din Capitală vor ţine o întrunire publică în sala Orfeŭ, pentru a protesta în contra măsureĭ luate de către ministrul de interne şi a aviza la cele maĭ nemerite mijloace, pentru a obţine revocarea ordinuluĭ prin care sînt puşĭ în aceaşĭ categorie cu servitoriĭ.

In urma intrigilor faimosuluĭ Simulescu, D. Crăsnaru, prefectul acestuĭ judeţ, va fi în curînd înlocuit cu un colectivist partizan al D luĭ Cantacuzino.

Examenele şcoaleĭ superioare de războiŭ, vor avea loc la 1 Octombrie. După terminarea lor, eleviĭ vor fi trimişĭ saŭ la corpurĭ, saŭ vor fi ţinuţĭ la serviciul de Stat-major, pentru a-şĭ face stagiul.

La ediţia întîĭ de mîĭne, vom urma cu destăinuirile asupra bandelor de cămătarĭ. Amănuntele de mîĭne vor fi foarte interesante şi importante. Atragem dar atenţiunea cetitorilor asupra lor.

Cît timp vor ţine turburările din peninsula Balcanică, cititorii „Adevĕruluĭ" vor fi ţinuţĭ în curent de toate mişcările, de către douĭ corespondenţĭ specialĭ, instalaţĭ pentru acest scop, unul la Sofia şi altul la Constantinopol.

EXTERNE

Măcelurile din Constantinopol

Un prieten, care a sosit astă-zĭ din Constantinopol şi care a fost martor la măcelurile de acolo, ne maĭ comunică următoarele amănunte foarte interesante:

Devastarea caselor

Turciĭ aŭ devastat pînă acum cincĭ sute de case, ucigînd pe toţĭ locuitoriĭ lor.

Bijutierul curţeĭ, un armean de maĭ multe orĭ milionar, **a fost atacat, sfîşiat, ĭar casa luĭ ruinată, dărîmată aproape.**

Din cînd în cînd se deschide cîte o fereastră şi pornesc bombe şi focurĭ de revolver; atuncĭ armata începe să împuşte în sus, ĭar populaţia turcă năvăleşte înăuntru şi omoară tot ce-ĭ ese în cale. De pe fereastra de sus a caseĭ, unde locuĭeşte un farmacist foarte stimat şi bogat, un grec anume *Teodoraki*, s'a aruncat o bombă. Aceasta a fost opera portaruluĭ, un armean, **care a şi fost ucis pe loc,** dar farmacistul a fost arestat.

Şease miĭ de morţĭ

Pînă alaltă-erĭ **aŭ fost număraţĭ în mod oficial, de reprezentanţiĭ puterilor, peste 6000 morţĭ şi răniţĭ, dar numărul lor trebuĭe să fie cu mult maĭ mare.** Intr'un singur cartier s'aŭ găsit **2000 armenĭ morţĭ în stradă,** apoĭ pe alte strade **4000 de armenĭ şi turcĭ amestecaţĭ. S'aŭ maĭ găsit 150 poliţişţĭ omorîţĭ şi 80 soldaţĭ de infanterie.**

Cadavrele sînt ridicate în furgoane, puse în sacĭ cu nisip şi aruncate în mare.

*

La ediţia întîĭ de mîĭne vom da şi alte amănunte foarte interesante, pe carĭ le-am primit cu poşta de astă-zĭ.

Report.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

119

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

V

Sora luĭ Monté-Léone

Alienistul continuă;

— Vețĭ sta multă vreme?

— Atîta cît va voi soră-mea, răspunse dînsul arătînd pe ducesa de Miraflorès.

— Imĭ vețĭ permite, Doamnă, a veni să vă prezint omagiile mele în loja ce ocupațĭ?—întrebă medicul.

Ducesa izbucni în rîs.

— Nu cum-va din întîmplare, doctore, aĭ găsit în ochi-mĭ ceva neliniștitor?...

— Vreĭ, cum văd, a incepe cu mine o cură preventivă...

— Poțĭ vorbi... înainte ca boala ce prevezi să apuce vr'un teren priincios...

— M'aș oferi cu cea maĭ mare plăcere curcĭ D-voastră...

Lafont, uimit, căuta zadarnic un răspuns.

— Dacă toțĭ nebuniĭ de sub îngrijirile Domnuluĭ ar semăna cu tine, scumpa mea imaculată, zise Christoval, de sigur casa de sănătate de sub îngrijirea D-sale ar rămîne goală.

— Nu-ĭ așa, doctore?

In acest moment, Meridionalul privi pe Lonté-Léone.

Acesta era sub reflexul uneĭ lămpĭ electrice.

Ochiĭ acestor doĭ oamenĭ se întîlniră.

In aceĭa aĭ luĭ Monté-Léone, aĭ fi jurat că naște, crește și se mărește din ce în ce maĭ mult acea strălucire extra-ordinară, rece și hotărîtă, pe care o găsești la hipnotizatoriĭ de leĭ și tigri.

Cu toată răceala sa, doctorul rămase înmărmurit.

Louis Berthier nu observă această turburare.

Conducînd pe ceĭ doĭ străinĭ către loja lor, Louis zise:

— Dacă doctorul ar avea mulțĭ clienți ca Doamna, ar trebui, cred, să se închidă și dînsul.

Berthier și Lafont se dirigiară spre loja Sylvieĭ.

Inainte de a pune piciorul pe pragul lojeĭ, doctorul se opri și rosti către Louis.

— Cine sînt acești străinĭ și unde 'ĭ-aĭ descoperit?

Baronul îĭ povesti cum îĭ fuseseră recomandațĭ de către Ralph Chatram, bancherul din New-York, și dădu niște amănunte foarte elogioase cu privire la averea luĭ Monte-Léone.

— Pentru întîia dată vin în Franța? întrebă doctorul.

— Pentru întîia dată, da, răspunse Berthier fără jenă.

— Eștĭ sigur?

— Prințul însușĭ mĭ-a spus-o, într'o zi.

— Ciudat! făcu Lafont extrem preocupat.

Mie mi-se pare că ochiĭ ăștia i-am maĭ văzut cînd-va...

— Cu toate astea, n'are ochĭ de nebun, doctore, zise Berthier rîzînd.

Alienistul nu răspunse.

Ușa lojeĭ se deschise și Sylvia ca o leoaĭcă, se repezi către bărbatu-său:

— Eĭ bine! zise ea, asta-ĭ culmea...

Această speță de sălbatic, acest prinț aventurier, a făcut o vizită D-neĭ Noliet, o alta conteseĭ de Prémesnil...

El a prezintat pe soră-sa ambelor persoane de care-țĭ pomenii...

Și eŭ, eŭ o aștept încă...

Cel puțin o să vină astă-seară?...

— Nu știŭ nimic.

I-am întîlnit adineaurĭ și eŭ, din contra, le-am anunțat vizita ta.

Sylvia se făcu roșie.

— Iți repet ceea-ce țĭam maĭ spus și zilele trecute, zise Normanda din ce în ce maĭ furioasă, din ce în ce maĭ eșită din mințĭ: acești străinĭ nu știŭ să trăiască!...

Ca cine-va să treacă de o persoană distinsă în fața D-neĭ Berthier, trebuie să-ĭ facă vizită D-sale înainte de a merge cine știe în ce casă!...

Louis ridică din umerĭ.

Această creiatură cățăĭtoare și comună îĭ displăcea maĭ mult ca orĭ-cînd.

Fără voia luĭ făcea comparație intre fina și aristocratica ducesă pe care o întîlnise la brațul luĭ Monté-Léone și această femeie trivială și nedemnă.

— Unde e Maxime? întrebă el pe fiĭcă-sa, care asista cu acelașĭ ochĭ răutăcioșĭ cu carĭ asista de obiceiŭ la o nouă scenă conjugală.

— Mama 'ĭ-a tras maĭ adineaurĭ o săpuneală maĭ strașnică de cît cea cu care te-a gratificat pe D-ta, răspunse dînsa cu vocea-ĭ guturală insuportabilă.

Acum mi-se pare că s'a dus să întîlnească pe prietenul săŭ Maurice Fontenay, pe care l'a zărit într'un fotoliŭ de orchestră.

Louis nu răspunse, și se așeză pe dîvanul din fund, pe cînd Lafont, vecinic preocupat, se rezemase de scaunul Françoiseĭ, fără să dea vr'o importanță cuvinteĭor ce se pronunțaŭ.

In loja prințuluĭ Monté-Léone se petrecea o altă scenă.

— Și acum, scumpul meŭ amic,— zise Imaculata pe dată ce se văzură singurĭ,— poțĭ să-mĭ spuĭ de ce fata aia tînără ți-a pricinuit o așa de straşnică emoțiune?

— Cînd?

— Adineaurĭ, în loja D-neĭ de Prémenil.

— Mĭ-e foarte greŭ să explic aceasta uneĭ femeĭ atît de devotată și atît de bună ca tine...

— Incearcă, zise dînsa, însoțind cuvîntul «încearcă» de cel maĭ dulce dintre surîsurĭ.

— Eĭ bine, această fată are absolut ochiĭ și fizionomia uneĭ verișoare cu care am crescut și pe care o adoram ca pe cea maĭ bună dintre surorĭ; pe cînd timbrul voceĭ sale, oh! da, timbrul voceĭ sale, talia sa, mișcările sale, totul, îmĭ reamintesc pe aceea pe care am iubit-o la nebunie...

— Ah! făcu Imaculata gînditoare, crezi?..

— Dacă cred!

Dar, oare, nu am eŭ vecinic în urechĭ vocea eĭ?...

Dar nu admir (vecinic talia eĭ subțire, natura eĭ fină?...

Dar în fața descompuneriĭ trăsăturilor ducesciĭ, Monté-Léone grabnic impresionat, adăogă:

— Iartă-mă!... Sînt prea crud... Am suferit atîta...

— Imaculata îĭ întinse mîinile.

— Nu, Christoval, zise ea, n'am de ce te ierta, căcĭ tot ce mĭ-aĭ spus în aceste momente, nu e de cît ceea-ce în lealitatea ta rigidă *mĭ-aĭ încredințat* odinioară.

Cred că-țĭ aduce aminte bine, iubite «*frate*».

Ea apăsă asupra cuvîntuluĭ *frate* cu o inzistență foarte dulce, dar în acelaș timp fermă;—apoĭ, continuă:

— Uițĭ, poate, că tovărășia mea nu-țĭ servă de cît a-țĭ ajunge scopul; așa dar, îțĭ mulțumesc de faptul că nu-mĭ ascunzĭ nimic și te rog să continuĭ a lucra tot ast fel împreună cu mine.

Christoval o privi cu recunoștință.

— O, Imaculata, tu eștĭ femeia cea maĭ sublimă și cea maĭ bună ce există.

Și dacă nu m'aș teme că în această lojă mĭ s'ar putea observa mișcările, aș îngenuchia la picioarele tale și țĭ-aș săruta poalele rochieĭ, ca uneĭ sfinte ce ești.

Ea clipi din ochĭ și răspunse:

— Păstrează omagiile, scumpul meŭ Christoval, pentru aceea care va'țĭ demnă de ele...

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale